

Research Paper

The Role of Professional Sport in Social Development Indicators in Iran**Elaheh Medadi Nansa¹, Farzad Ghafouri², Javad Shahlaee Bagheri³, Sara Keshkar⁴**

1. Ph.D. Student, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran
2. Associate Professor, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabatabaee University, Tehran, Iran (Corresponding author)
3. Associate Professor, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran
4. Associate Professor, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran

Received: 2020/01/19

Accepted: 2020/06/02

Abstract

The present study was designed and conducted with the aim of investigating the role of professional sports development on the indicators of social development in Iran. The present study is of the mixed researches which was done qualitatively and quantitatively. The statistical population included elites and experts in the social and sports fields who were familiar with the research topic. Based on the purposive sampling method, 13 people were identified as participants in the qualitative research part. In addition, all of these individuals were examined as a research sample in the quantitative part. The data collection tools consisted of an interview and a researcher-made questionnaire. In order to analyze the data, coding was used in the qualitative part and structural equation method was used in a small part. All the process of data analysis was performed through the SPSS software, version 20. In the qualitative part, 42 characteristics were extracted through interviews, which were classified into 7 general indicators of social development, including justice, social capital, social vitality, social welfare, social development ethics, social security, and social health. The results showed that the development of professional sports on the social capital index (effect = 0.857, sig = 0.001), social welfare (effect = 0.748, sig = 0.001) and social health (effect = 0.718, sig = 0.001) is more effective than other indicators of social development.

Keywords: Professional Sport, Social Development, Social Capital, Social Welfare.

1. Email: sm_nansa@yahoo.com
2. Email: farzadghafouri@yahoo.com
3. Email: javadshahlaee@gmail.com
4. Email: sarakeshkar@gmail.com

Extended Abstract

Background and Purpose

Undoubtedly, professional sports can have positive social effects due to having a wide audience of all age groups and categories, high attractiveness, and media coverage (1). Although this requires the existence of the necessary standards in professional sports, it is possible to pave the way for social development by adapting the activities of professional sports. Professional sports have always been able to bring various social effects with victories and defeats. This suggests that improving and adapting the status of professional sports can play a decisive role in the development of social indicators (2). Various studies have examined this issue. Although the studies conducted, especially the foreign ones, show that professional sports have been able to bring about the desired social effects, there is no comprehensive and accurate evidence for the role of professional sports in social development in Iran. This lack of scientific evidence has led to the lack of professional sports capacity today in the development of social indicators in Iran. The prevailing view among managers and even some researchers in sports management is that professional sports, because of their commercial aspect, cannot play effective social roles.

This shows that there is still not enough understanding in Iran about the social functions of professional sports, and this issue has been deceived. However, the gap of comprehensive research on determining the capacity of professional sports to develop social indicators in Iran is understood. The previous national studies have not comprehensively considered the functions of professional sports in the development of social characteristics, which has led to fundamental ambiguities in Iranian sports. From this sense, today, professional sports are not expected to change socially in Iran. This led to the design and implementation of the present study with the aim of developing the role of professional sports on the indicators of social development in Iran. Therefore, the main question of the present study is: What effect does professional sport have on the indicators of Iran's social development?

Materials and Methods

The present study is a mixed-method study which was done qualitatively and quantitatively. The statistical population of the present study included elites and experts in social and sports issues and familiar with the subject of research who had appropriate executive and research records in various fields of sports. According to initial estimates, those were about 65 people. Based on the purposive sampling method, 13 people were identified as samples in the qualitative part.

These individuals were among the experts on the subject of research, and their sampling continued until theoretical saturation. Moreover, on the use of the total number method, all of these individuals were examined as a research sample in the quantitative part. After distributing the questionnaires and collecting them, 41 people cooperated with the present study. The research tool used in the qualitative part was a semi-structured interview. Furthermore, according to the interviews conducted, indicators were identified and used as a means of collecting the data in the quantitative part.

In the qualitative part, specialized committees were formed to investigate the validity, transferability and verification, and to evaluate reliability. Besides, in the analysis of quantitative part, structural equations with partial least squares method with Pialogas approach were used. In addition, to evaluate the suitability of the research model, common indicators in this regard including Cronbach's alpha, combined reliability, convergent validity, divergent validity, maximum shared variance, shared average variance, coefficient of determination, Aston and Gisser, and the root mean index of the remaining standardized squares were used.

Findings

The qualitative results of the study showed that 42 characteristics were extracted through interviews, which were classified into 7 general indicators of social development including justice, social capital, social vitality, social welfare, social development ethics, social security and social health. Considering the level of significance and the extent of the impact, the development of professional sports has a positive effect on social development indicators (justice, social capital, social vitality, social welfare, social development ethics, social security, and social health) in Iran. As the results show, professional sports in Iran have the greatest impact on social capital. In other words, social capital has the greatest impact on professional sports compared to other indicators of social development in Iran. It can be concluded that social welfare and social health are two other important indicators that have had the greatest impact on Iran's professional sports. In other words, although professional sports have affected social development indicators, they have had the greatest impact on social capital, social welfare and social health.

Conclusion

The present study found that professional sports development has a positive effect on indicators of social development including justice, social capital, social vitality, social welfare, social development ethics, social security, and social health. In other words, by improving professional sports, we can expect that the

indicators of justice, social capital, social vitality, social welfare, social development ethics, social security and social health will also improve. Anderson-Butcher (2019) found in his study that the development of sports has an impact on the social dimensions of society (3). Although sport itself has various dimensions, the nature of sport can lead to social development due to the improvement of some mental and welfare indicators in society. On the other hand, professional sports themselves play an important role in the path of social development by creating national and international competitions. The wide audience of professional sports has caused them to give some desirable feelings to the society in the short term. The extreme caution should be exercised in managing this issue because society's high sensitivity to professional sports can lead to social crises in times of failure in sports. Therefore, setting reasonable expectations for professional sports can prevent social harms caused by failure in sports. It seems that professional sports, due to their influence on all aspects of people's lives and the involvement of all groups, cause them to create desirable social functions in society. Anderson-Butcher (2019) found in his research that professional sports have been able to have a good function for all ages and genders by engaging all groups and individuals (3). In other words, when holding a sports event, all enthusiasts and audiences, with any individual or environmental situation, follow an event and enjoy it. This has led to the fact that professional sports play an important role in social solidarity today (4). On the other hand, Ekholm and Dahlstedt (2017) pointed out that professional sports can bring social solidarity if internal issues are managed in this sport. Failure to manage your professional sport can lead to multiplicity in society (5). It seems that if some issues, such as fair play, are implemented in professional sports, it can lead to the improvement and expansion of ethics in sports. Although the role of professional sports in social security has always been discussed, there is not enough evidence in this regard. Given that professional sports itself is an important factor in the development of urban dynamics, its development can lead to the promotion of environmental security.

References

1. Bruening, J. E., Peachey, J. W., Evanovich, J. M., Fuller, R. D., Murty, C. J. C., Percy, V. E., ..., & Chung, M. (2015). Managing sport for social change: The effects of intentional design and structure in a sport-based service-learning initiative. *Sport Management Review*, 18(1), 69-85.
2. Coakley, J. (2011). Youth sports: What count as 'posvvw dvvooϕmnn''? *Journll of Sport and Social Issues*, 35(3), 306-324.
3. Anderson-Butcher, D. (2019). Youth sport as a vehicle for social development. *Kinesiology Review*, 8(3), 180-187.

4. rr ssnnnnn, E., kkrssddd B., Prr nn,, , & Wdddrrngton, I. (2015). 'We aan do ::: Community, resistance, social solidarity, and long-term volunteering at a sport event. Sport Management Review, 18(2), 256-267.
5. Ekholm, D., & Dahlstedt, M. (2017). Football for inclusion: Examining the pedagogic rationalities and the technologies of solidarity of a sports-based intervention in Sweden. Social Inclusion, 5(2), 232-240.

نقش توسعه ورزش حرفه‌ای در شاخص‌های توسعه اجتماعی ایران

الهه مدادی نانسا^۱، فرزاد غفوری^۲، جواد شهلائی باقری^۳، سارا کشر^۴

۱. دانشجوی دکتری، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۲. دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران (نویسنده

مسئول)

۳. دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۴. دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳/۰۳/۱۳۹۹

تاریخ دریافت: ۲۹/۱۰/۱۳۹۸

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی نقش توسعه ورزش حرفه‌ای بر شاخص‌های توسعه اجتماعی کشور ایران طراحی و اجرا شد. این پژوهش از جمله پژوهش‌های آمیخته است که به صورت کیفی و کمی انجام شد. جامعه آماری پژوهش، نخبگان و صاحب‌نظران در حوزه اجتماعی و ورزش و آشنا به موضوع پژوهش بودند. براساس روش نمونه‌گیری هدفمند، ۱۳ نفر به عنوان شرکت‌کنندگان در بخش کیفی پژوهش مشخص شدند. همچنین براساس انتخاب کل‌شمار، تمامی این افراد به عنوان نمونه پژوهش در بخش کمی بررسی شدند. ابزار گردآوری داده‌ها، مصاحبه و پرسشنامه محقق‌ساخته بود. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها در بخش کیفی از کدگذاری و در بخش کمی از روش معادلات ساختاری استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش در نرم‌افزارهای اسپس‌اس نسخه ۲۰ و پی‌ال‌اس نسخه دو انجام شد. در مرحله کیفی، ۴۲ ویژگی از طریق مصاحبه‌ها استخراج شد که این ویژگی‌ها در هفت شاخص کلی توسعه اجتماعی شامل عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی دسته‌بندی شدند. نتایج پژوهش نشان داد، توسعه ورزش حرفه‌ای بر شاخص‌های سرمایه اجتماعی ($F^2 = 0/857$, $P = 0/001$)، رفاه اجتماعی ($F^2 = 0/748$, $P = 0/001$) و سلامت اجتماعی ($F^2 = 0/718$, $P = 0/001$) بیشتر از سایر شاخص‌های توسعه اجتماعی تأثیرگذار است.

واژگان کلیدی: ورزش حرفه‌ای، توسعه اجتماعی، سرمایه اجتماعی، رفاه اجتماعی.

1. Email: sm_nansa@yahoo.com
2. Email: farzadghafouri@yahoo.com
3. Email: javadshahlaee@gmail.com
4. Email: sarakeshkar@gmail.com

مقدمه

با وجود مسائل جغرافیایی، ورزش، به مدت طولانی به عنوان ابزار استدلالی و عملی برای «توسعه» در سراسر جهان به کار رفته است (ریس، وییرا و سوساماست^۱، ۲۰۱۶، ۱۰۸) و رابطه فرضی اقدامات ورزشی با سلامت جسمی و روانی بهبودیافته، کاهش میزان جرم و جنایت، ارتقای مشارکت در آموزش رسمی و مشارکت‌های کلی‌تر در همبستگی جامعه و توسعه آن، در گفتمان جهانی برنامه‌های ورزش و تربیت بدنی، طی سال‌های طولانی تأیید شده است (کواکلی^۲، ۲۰۱۱، ۳۰۸). در واقع، در طیف وسیعی از مبشران اجتماعی، اخلاقی و ورزشی، ورزش وضعیت اسطوره‌ای داشته است (کوالتر^۳، ۲۰۱۰)؛ موضوعی که به نظر می‌رسد جایگاه مثبت و قطعی داشته باشد (ریس و همکاران، ۲۰۱۶، ۱۰۸). ده‌ها سال است که پژوهشگران قدرت ورزش را ابزاری برای توسعه اقتصادی و اجتماعی می‌دانند (شولنکورف^۴، ۲۰۱۷، ۲۴۴).

ورزش حرفه‌ای و شکل‌گیری آن از پدیده‌های اجتماعی قرن بیستم محسوب می‌شود که به علت جاذبه رقابت و برتری جویی همواره جوانان به آن علاقه داشته‌اند و به تدریج با صنعتی شدن جوامع به عنوان یک ابزار از آن بهره‌گیری اقتصادی شده است. رشد شکل‌گیری باشگاه‌های ورزشی و ایجاد کارخانجات تولیدات کالاهای ورزشی و نیز سود سرشار ناشی از برگزاری مسابقات موجب رشد روزافزون ورزش حرفه‌ای شده است و در کنار آن با رشد و توسعه وسایل ارتباطات جمعی، ورزش به صورت شغل و حرفه از کشورهای غربی به دیگر کشورها سرایت کرده است (خورشیدی، ۲۰۰۹، ۴). حرفه‌ای شدن ورزش باعث شده است که سازمان‌ها به‌طور چشمگیری تغییر کنند و فرصتی را برای سازمان‌های ورزشی با منابع بهتر فراهم می‌کند تا درباره فعالیت‌های جامعه خود استراتژیک‌تر فکر کنند (رووی، کارگ، شری^۵، ۲۰۱۹، ۳۶۵).

به‌تازگی سازمان‌های ورزشی حرفه‌ای، لیگ‌ها، تیم‌ها و برندهای ورزشی با استفاده از ورزش به شیوه‌ای راهبردی برای درگیر کردن گروه‌های مختلف در رفتارهای مطلوب اجتماعی، در تلاش برای کمک به برنامه‌های توسعه جامعه مانند سلامت، پیشرفت مثبت جوانان و آموزش هستند (بابیاک و ولف^۶،

1. Reis, Vieira & Sousa-Mast
2. Coakley
3. Coalter
4. Schulenkorf
5. Rowe, Karg, Sherry
6. Babiak & Wolfe

۲۰۰۹، ۷۱۸؛ واکر، کنت و وینسنت^۱، ۲۰۱۰، ۱۸۸؛ گیل^۲، ۲۰۱۷، ۵. در دیدگاه کارکردگرایی فرض اصلی این است که ورزش حرفه‌ای مجموعه منظمی است که ورزشکاران ارزش‌های اصلی آن نظام را حفظ کرده و برای بقای جامعه بزرگ‌تر تلاش می‌کنند. آن‌ها جامعه ورزشی را دارای کارکرد وفاق و نظم‌بخشی مناسب می‌دانند و معتقد هستند که ورزش سبب انتقال ارزش‌های مشترک به افراد می‌شود. به عقیده آن‌ها، مردم باید ارزش‌ها و هنجارهای اساسی جامعه را بیاموزند که یکی از ابزارهای یادگیری ارزش‌ها، ورزش است. آن‌ها در مطالعه ورزش به چیزهایی توجه می‌کنند که از طریق ورزش به افراد در رعایت ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی آموخته می‌شود. آن‌ها معتقد هستند که ارزش‌های جامعه به وسیله ورزش به افراد القا می‌شود و افراد خواسته یا ناخواسته به طور مستقیم یا غیرمستقیم، تحت تأثیر گروه‌های ورزشی قرار می‌گیرند؛ چه عضو آن گروه‌ها باشند چه نباشند. به اعتقاد آن‌ها، ورزش کارکردهایی چون افزایش وحدت اجتماعی و همکاری در بین افراد جامعه دارد و سبب گسترش هویت جمعی و افزایش همبستگی اجتماعی، تشویق افراد برای بهترین بودن در جامعه، ایجاد اشتغال و درآمدهای جدید و افزایش سطح سلامت در جامعه می‌شود (شعبانی، ۲۰۱۵، ۲۵).

در سراسر جهان، ورزش به طور فزاینده‌ای توسط سازمان‌های امدادی، نهادهای توسعه و سازمان‌های غیردولتی به عنوان وسیله‌ای استراتژیک برای دستیابی به اهداف توسعه اجتماعی، فرهنگی، جسمی، آموزشی و اقتصادی به کار می‌رود (شولنکورف و آدیر^۳، ۲۰۱۴، ۵؛ هوکمن، شولنکورف و پیچی^۴، ۲۰۱۹، ۶۱۵). هامیل و مورو^۵ (۲۰۱۱) اظهار کردند که تیم‌های ورزشی حرفه‌ای بیش از مشاغل معمولی خصوصی، به عنوان رسانه‌ای برای مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها عمل می‌کنند و در این زمینه با توجه به حضور و اهمیت اجتماعی خود در موقعیت مناسب قرار دارند. این مزیت به ویژه در وضعیتی اتفاق می‌افتد که اقدامات تیم‌های ورزشی حرفه‌ای ناشی از انتظارات قانونی مدیران یا ذی‌نفعان، پاسخ به برنامه‌های اجتماعی گسترده‌تر و منافع اقتصادی احتمالی باشد (هامیل و مورو، ۲۰۱۱، ۱۴۵؛ رووی و همکاران، ۲۰۱۹، ۳۶۵). آناگنوستوپولوس، گیلولی، کوک، پارگاناس و چادویک^۶ (۲۰۱۷) خاطرنشان کرده‌اند که تیم‌های ورزشی حرفه‌ای برای انجام دادن کار در جامعه از مبادی و مؤسسات خیریه خود

1. Walker, Kent & Vincent
2. Gill
3. Schulenkorf & Adair
4. Hoekman, Schulenkorf & Peachey
5. Hamil & Morrow
6. Anagnostopoulos, Gillooly, Cook, Parganas & Chadwick

استفاده می‌کنند و این امر را بر تشویق ورود به اجتماع، افزایش مشارکت در ورزش، ارتقای شیوه‌های زندگی سالم و برنامه‌های آموزشی دیگر متمرکز کرده‌اند.

رووی و همکاران (۲۰۱۹) در پژوهشی با عنوان «بررسی مسئولیت اجتماعی شرکت و فعالیت‌های توسعه در ورزش حرفه‌ای» عنوان کرده‌اند که دامنه فعالیت‌های اختیاری و مبتنی بر جامعه که توسط تیم‌های ورزشی حرفه‌ای یا با همکاری آن‌ها انجام شده‌است، تأثیرات هدفمند و مثبت بر ذی‌نفعان جامعه دارد. چنین مزایایی ممکن است محدود باشد، اما به حوزه‌های آموزش، بهداشت، انسجام اجتماعی، معلولیت، جنسیت، معیشت، صلح و مشارکت ورزشی محدود نمی‌شود. گوارتز و اسپنس^۱ (۲۰۱۹) در پژوهشی بیان کردند، ورزش حرفه‌ای موجب بروز ارزش‌هایی از جمله خوشحالی تماشاگران، افزایش دادن خودهویتی، تقویت شبکه‌های اجتماعی و افزایش غرور جامعه می‌شود و به کیفیت زندگی کمک می‌کند که این در دوران مدرن نیز برجسته است و جنبش المپیک از ورزش به‌عنوان «خدمتی برای توسعه هماهنگ بشر» حمایت می‌کند.

کارکردهای ورزش حرفه‌ای به‌عنوان موضوعی مهم در توسعه اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی همواره مدنظر بوده است. اگرچه تمرکز ورزش حرفه‌ای بر توسعه اقتصادی محیط خود بوده است، کارکردهای اجتماعی، سیاسی و فرهنگی نیز داشته است (کاوتسوس و اسزیمانسکی^۲، ۲۰۱۰). پارکر، مورگان، فاروغ، مورلند و پیتچفورد^۳ (۲۰۱۹) اشاره کردند که ورزش حرفه‌ای به‌واسطه گسترش برخی جنبه‌های اجتماعی سبب می‌شود تا جوامع در مسیر توسعه اجتماعی قرار گیرند؛ هرچند آنان اشاره کردند که نظارت بر رفتارها و سیاست‌های ورزش حرفه‌ای می‌تواند در دستیابی به این امر مهم تأثیرگذار باشد. به باور اندرسون بوتچر (۲۰۱۹)، توسعه ورزش بر ابعاد اجتماعی جامعه تأثیر دارد. پینتر و پرایس (۲۰۱۹) دریافتند، ورزش حرفه‌ای سبب می‌شود تا سرمایه اجتماعی در جوامع بهبود یابد. اسکینر و همکاران (۲۰۰۸) پی بردند، ورزش حرفه‌ای و برنامه‌ریزی برای توسعه آن می‌تواند ابعاد اجتماعی جامعه را نیز درگیر کند. رووی و همکاران (۲۰۱۹) بیان کردند، ورزش حرفه‌ای ظرفیت‌های گسترده‌ای در جهت توسعه اجتماعی دارد و نگاه اقتصادی به ورزش حرفه‌ای به خدشه بر خود ورزش حرفه‌ای منجر می‌شود. کاوتسوس و اسزیمانسکی (۲۰۱۰) اشاره کردند، تمرکز ورزش حرفه‌ای بر بهبود اقتصادی سبب شده است تا امروزه نقش مهمی در توسعه اجتماعی داشته باشد. مکلونتوش،

1. Gwartz & Spence
2. Kavetsos & Szymanski
3. Parker, Morgan, Farooq, Moreland & Pitchford

پارنت و کولور^۱ (۲۰۱۹) دریافتند، امروزه کشورهای توسعه‌یافته از ظرفیت‌های ورزش حرفه‌ای در بهبود شاخص‌های اجتماعی خود استفاده کرده‌اند. آنان بیان کردند، باورنداشتن به ظرفیت‌های اجتماعی ورزش حرفه‌ای مسئله‌ای غلط است که امروزه سبب شده است تا امروزه از ورزش حرفه‌ای در برخی محیط‌ها در جهت توسعه اجتماعی استفاده نشود. هوفمن‌مورا و روچا^۲ (۲۰۱۶) نشان دادند که در زمان برگزاری المپیک ریو در سال ۲۰۱۶، میزان آسیب‌های اجتماعی در شهر ریو دو ژانیرو به‌شدت کاهش یافت. این مسئله نشان می‌دهد، رویدادهای ورزشی حرفه‌ای می‌توانند به بهبود شاخص‌های اجتماعی کمک کنند.

ورزش حرفه‌ای به ورزشی اشاره دارد که براساس قوانین و مقررات خاصی طراحی شده است که با هدف کسب انتفاع مالی ورزشکار و سایر ذی‌نفعان در راستای توسعه اقتصادی و اجتماعی انجام می‌شود. ورزش حرفه‌ای به ورزش‌های سازماندهی‌شده اشاره دارد که در آن ورزشکاران و حتی سایر ارکان ورزش با قراردادهای حرفه‌ای به ورزش مشغول هستند (شبان، ۲۰۱۵، ۵۷). در ورزش حرفه‌ای برخی موارد از جمله حمایت مالی، پوشش رسانه‌ای، قراردادهای حرفه‌ای و صورت‌های مالی به‌صورت متفاوت‌تری از سایر انواع ورزش وجود دارد. این مسئله سبب شده است تا ورزش حرفه‌ای متفاوت‌تر از سایر انواع ورزش باشد، از نظم و انضباط بیشتری برخوردار باشد و ساختار مدون‌تری در سطح بین‌المللی داشته باشد؛ همچنین موجب شده است تا ورزش حرفه‌ای در میان انواع ورزش‌ها به‌عنوان یکی از پرمخاطب‌ترین‌های فعالیت‌های بشری مشخص شود (شولنکورف، ۲۰۱۷، ۲۴۵).

بدون شک، ورزش حرفه‌ای به‌واسطه برخورداری از مخاطبان گسترده از تمامی گروه‌ها و رده‌های سنی، جذابیت زیاد و پوشش رسانه‌ای می‌تواند آثار مثبت اجتماعی داشته باشد. این مسئله نیازمند وجود استانداردهای لازم در ورزش حرفه‌ای است، اما می‌توان با متناسب‌سازی فعالیت‌های ورزش حرفه‌ای مسیر توسعه اجتماعی را هموار کرد. همواره ورزش حرفه‌ای توانسته است با پیروزی و شکست‌ها آثار اجتماعی مختلفی را به ارمغان آورد. این مسئله نشان می‌دهد که بهبود وضعیت ورزش حرفه‌ای و متناسب‌سازی آن می‌تواند در توسعه شاخص‌های اجتماعی نقشی تعیین‌کننده داشته باشد. در پژوهش‌های مختلف این مسئله بررسی شده است. پژوهش‌ها به‌ویژه مطالعات خارجی نشان می‌دهند که ورزش حرفه‌ای توانسته است آثار مطلوب اجتماعی را به ارمغان آورد، اما شواهد جامع و دقیقی درباره نقش ورزش حرفه‌ای در توسعه اجتماعی در ایران وجود ندارد. این فقدان شواهد علمی سبب شده است تا امروزه ظرفیت‌های ورزش حرفه‌ای در مسیر توسعه شاخص‌های اجتماعی در ایران استفاده

1. MacIntosh, Parent & Culver
2. Hofman-Moura & Rocha

نشود. نگاه غالب در بین مدیران و حتی بعضی از پژوهشگران حوزه مدیریت ورزشی این است که ورزش حرفه‌ای چون جنبه تجاری به خود گرفته است، نمی‌تواند نقش‌های مؤثر اجتماعی داشته باشد. علاوه بر این، تمرکز عمده پژوهشگران ایرانی بر پی‌بردن و اثبات کارکردهای ورزش همگانی در توسعه شاخص‌های اجتماعی بوده است (کریمی و کریمیان، ۲۰۱۷، ۸۱؛ شمس، اسلامی، نعیمی، ۲۰۱۷، ۱۶۷؛ میریوسفی و رحیمی، ۲۰۱۷، ۱۵۰). این مسئله نشان می‌دهد که در ایران همچنان درباره کارکردهای اجتماعی ورزش حرفه‌ای آگاهی لازم وجود ندارد و از آن غفلت شده است؛ البته خلأ پژوهش‌های جامع درباره تعیین ظرفیت‌های ورزش حرفه‌ای در جهت توسعه شاخص‌های اجتماعی در ایران درک می‌شود. مطالعات پیشین داخلی به صورت جامع کارکردهای ورزش حرفه‌ای در توسعه شاخص‌های اجتماعی را مدنظر قرار نداده‌اند که این امر سبب بروز ابهام‌های اساسی در ورزش ایران شده است؛ به طوری که امروزه از ورزش حرفه‌ای انتظار تحول اجتماعی در ایران نمی‌رود؛ از این رو پژوهش حاضر با هدف نقش توسعه ورزش حرفه‌ای بر شاخص‌های توسعه اجتماعی ایران طراحی و اجرا شد. سؤال اصلی پژوهش حاضر این است که ورزش حرفه‌ای بر شاخص‌های توسعه اجتماعی ایران چه تأثیری دارد؟

روش پژوهش

این پژوهش از جمله پژوهش‌های آمیخته است که به صورت کیفی و کمی انجام شد و نیز از جمله مطالعات کاربردی بود. جامعه آماری پژوهش، نخبگان و صاحب‌نظران در حوزه اجتماعی و ورزش و آشنا با موضوع پژوهش بودند که سوابق اجرایی و پژوهشی مناسب در حوزه‌های مختلف ورزش داشتند و براساس برآوردهای اولیه حدود ۶۵ نفر بودند. شاخص‌های انتخاب نمونه‌های پژوهش، برخورداری از مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد و دکتری مرتبط با حوزه ورزش، برخورداری از سوابق اجرایی بیش از هفت سال و برخورداری از دانش اولیه درباره موضوع پژوهش بود. دانش اولیه با توجه به سؤال‌های اولیه درباره موضوع پژوهش مشخص شد. براساس روش نمونه‌گیری هدفمند، ۱۳ نفر به عنوان نمونه در بخش کیفی پژوهش مشخص شدند. این افراد از جمله خبرگان آگاه از موضوع پژوهش بودند که نمونه‌گیری از آنان تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. همچنین بر استفاده از روش کل‌شمار، تمامی این افراد به عنوان نمونه پژوهش در بخش کمی بررسی شدند. پس از پخش پرسشنامه‌ها و جمع‌آوری آن‌ها، ۴۱ نفر با پژوهش حاضر همکاری کردند؛ به عبارتی از میان پرسشنامه‌های پخش شده، ۴۱ پرسشنامه تجزیه و تحلیل شد.

ابزار گردآوری داده‌ها در بخش کیفی، مصاحبه نیمه‌ساختاریافته بود. با توجه به مصاحبه‌های انجام‌شده، شاخص‌هایی شناسایی شدند که به‌عنوان ابزار پژوهش در بخش کمی استفاده شدند. این پرسشنامه به دو بخش کلی ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و سؤال‌های آن که منطبق با طیف لیکرت (کاملاً موافقم تا کاملاً مخالفم) و در قالب ۴۶ سؤال بود، تقسیم شد. این سؤال‌ها عدالت (پنج گویه)، سرمایه اجتماعی (نه گویه)، نشاط اجتماعی (پنج گویه)، رفاه اجتماعی (شش گویه)، اخلاق توسعه اجتماعی (چهار گویه)، امنیت اجتماعی (هشت گویه)، سلامت اجتماعی (پنج گویه) و ورزش حرفه‌ای (چهار گویه) را می‌سنجد. پایایی پرسشنامه با استفاده از محاسبه آلفای کرونباخ در تمامی مؤلفه‌ها و پرسشنامه کلی تأیید شد. میزان پایایی کلی پرسشنامه ۰/۸۱ به دست آمد. پایایی مدل اندازه‌گیری به وسیله ضرایب بارهای عاملی و پایایی ترکیبی ارزیابی شد که اطلاعات مربوط به آن در بخش نتایج ارائه شده است. روایی محتوایی این پرسشنامه با استفاده از نظرهای ۱۰ تن از اساتید دانشگاهی بررسی شد. درباره روایی محتوایی نیز با استفاده از فرم‌های روایی‌سنجی شاخص روایی محتوا^۱ و نسبت روایی محتوا^۲، روایی و استفاده از فرمول‌های مربوط به این روش‌ها تأیید شد. روایی سازه پرسشنامه با استفاده از روش تحلیل عاملی بررسی شد؛ بنابراین با توجه به نتایج به‌دست‌آمده در قسمت پایایی و روایی پرسشنامه، می‌توان گفت پرسشنامه به‌کاررفته در پژوهش حاضر از پایایی و روایی مناسبی برخوردار بود.

در بخش کیفی پژوهش برای بررسی روایی از قابلیت باورپذیری (اعتبار)، انتقال‌پذیری و تأییدپذیری و برای بررسی پایایی، از کمیته‌های تخصصی استفاده شد. در قسمت تجزیه و تحلیل کمی تحقیق نیز معادلات ساختاری با روش حداقل مربعات جزئی با رویکرد پی‌ال‌اس^۳ به کار رفت. همچنین برای بررسی برازش مدل پژوهش از شاخص‌های رایج در این زمینه شامل آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی، روایی همگرا، روایی واگرا، حداکثر واریانس مشترک به‌اشتراک گذاشته‌شده^۴، میانگین واریانس مشترک به‌اشتراک گذاشته‌شده^۵، ضریب تعیین^۶، استون و گیسر^۷ و شاخص ریشه میانگین مربعات باقیمانده استاندارد شده^۸ استفاده شد.

1. Content Validity Index (CVI)
2. Content Validity Ratio (CVR)
3. Smart partial least squares (Smart-PLS)
4. Maximum shared squared variance (MSV)
5. Average shared squared variance (ASV)
6. R-squared correlation (R2)
7. Q² Stone-Geisser (Q2)
8. Standardized Root Mean Square Residual (SRMR)

نتایج

یافته‌های توصیفی مربوط به نمونه‌های آماری پژوهش در جدول شماره یک ارائه شده است.

جدول ۱- یافته‌های توصیفی پژوهش

Table 1- Descriptive Findings of the Research

درصد Percentage	فراوانی Frequency	گروه‌ها Groups	ویژگی‌های جمعیت‌شناختی Demographic Features	
69/2	9	مرد Male	جنسیت Gender	بخش کیفی پژوهش Qualitative Part of Research
30/8	4	زن Female		
84/6	11	دکتری Ph.D.	سطح تحصیلات Education Level	
15/4	2	کارشناسی‌ارشد Masters		
70/7	29	مرد Male	جنسیت Gender	بخش کمی پژوهش Quantitative Part of Research
29/3	12	زن Female		
68/3	28	دکتری Ph.D.	سطح تحصیلات Education Level	
22/0	9	کارشناسی‌ارشد Masters		
9/7	4	کارشناسی BSc.	رده سنی Age Group	
7/3	3	کمتر از 35 سال Less than 35 years		
22/0	9	36-40 سال 36-40 years		
26/8	11	41-50 سال 41-50 years		
43/9	18	بیشتر از 51 سال More than 51 years		

نتایج توصیفی پژوهش نشان داد، نمونه‌های بخش کیفی، ۶۹/۲ درصد مرد و ۳۰/۸ درصد زن بودند. همچنین از این میان، افراد با مدرک تحصیلی دکتری با ۸۴/۶ درصد بیشترین تعداد بودند. نتایج توصیفی مربوط به وضعیت جنسیت نمونه پژوهش در بخش کمی نشان داد، ۷۰/۷ درصد از شرکت‌کنندگان مرد و ۲۹/۳ درصد زن بودند. همچنین از میان نمونه‌های پژوهش، افراد با مدرک تحصیلی دکتری با ۶۸/۳ درصد بیشترین تعداد بودند. در میان گروه‌های سنی، گروه سنی بیشتر از ۵۰ سال با ۴۳/۹ درصد بیشترین تعداد بودند. به‌منظور شناسایی شاخص‌های توسعه اجتماعی، از بررسی نظرهای خبرگان در قالب روش کیفی استفاده شد. پس از انجام دادن کدگذاری‌ها، ویژگی‌های مستخرج از مصاحبه‌ها مشخص شد. کدگذاری در سه مرحله کدگذاری‌های باز، محوری و انتخابی انجام شد. در جدول شماره دو نتایج کدگذاری درباره شناسایی شاخص‌های توسعه اجتماعی ایران و شاخص‌های توسعه ورزش حرفه‌ای ارائه شده است. جدول شماره دو نمونه‌ای از کدگذاری باز مصاحبه شماره یک را نشان می‌دهد.

جدول ۲- نمونه‌ای از کدگذاری اولیه مصاحبه‌ها (بخشی از مصاحبه شماره ۱ پژوهش)

Table 2- A Sample of the Initial Coding for the Interviews (Part of an Interview of the Research Number 1)

کدهای اولیه Initial Codes	متن مصاحبه Interview Text
<ul style="list-style-type: none"> - نشاط اجتماعی Social Happiness - امید به زندگی Life Expectancy - همبستگی نژادی Racial Alliance - همبستگی قومی Ethnic Alliance - رفتارهای داوطلبانه Voluntary Behaviors - رفتار شهروندی اجتماعی Social Citizenship Behavior - تعاملات اجتماعی Social interactions - ارتباطات اجتماعی Social Relations - شادی Happiness - نشاط Vitality - امنیت فردی Personal Security - امنیت فرهنگی Cultural Security - امنیت اقتصادی Economic Security - امنیت اجتماعی Social Security - رتبه‌بندی در مسابقات المپیک Ranking in Olympic Races - برگزاری لیگ‌های ورزشی Holding Sports Leagues - دوام باشگاه‌های حرفه‌ای Durability of Professional Clubs 	<p>«همان‌طور که می‌دانیم، امروزه نگرش منفی درباره ورزش حرفه‌ای ایجاد شده است که این ورزش نمی‌تواند آثار غیراقتصادی داشته باشد؛ پس اون شادی پس از برد ایران در جام جهانی در دیدار مقابل تیم مراکش چه بود؟ نشاط اجتماعی نبود؟ تا چند روز همگی خوب بودیم؛ پس این مسئله به نظرم در کشور ایران غلط جا افتاده است.»</p> <p>«به نظرم یکی از شاخص‌های مهم اجتماعی در حال حاضر در کشور ایران، امید به زندگی است. امید به زندگی تعیین‌کننده تمامی رفتارها و برنامه‌های ماست.»</p> <p>«یک نکته مهمی که پژوهش شما می‌تواند مدنظر قرار دهد، مسائل قومی و نژادی است. این مسئله یک شاخص مهم اجتماعی در کشورهای توسعه‌یافته است و به نظرم جا دارد هماهنگی و یکپارچگی در کشور ایران با توجه به مسائل قومی و نژادی ایجاد شود.»</p> <p>«بارها مشاهده کرده‌ام که در برخی فعالیت‌ها در کشورهای دیگر، رفتارهای داوطلبانه ایجاد می‌شود. در کشور ما هم به‌شدت این مسئله وجود دارد، اما نیاز است این رفتارها ساختارمند شود و نظمی مناسب به خود بگیرد. رفتارهای شهروندی اجتماعی، تعاملات اجتماعی و حتی ارتباطات اجتماعی به‌واسطه این مسئله می‌تواند شکل بگیرد.»</p> <p>«شادی و نشاط دو عنصر مهم هر جامعه‌ای است. تمرکز بر این مسئله آثار روانی بسیاری دارد.»</p> <p>«اگر دقت داشته باشید در کشور ما، امنیت در تمامی ابعاد مهم و کلیدی است. امروزه امنیت اقتصادی، امنیت فردی، اجتماعی و حتی امنیت فرهنگی مهم و ضروری است. امروز شما ترس دارید در محیط مدرسه فرزند شما فرهنگ سوء را فرانگیرد؛ این امنیت فرهنگی است. به نظرم این مسائل جایگاه ویژه‌ای در توسعه اجتماعی دارد؛ به عبارتی برای توسعه‌یافتگی اجتماعی نیاز داریم تا این شاخص‌ها نیز مدنظر قرار گیرد.»</p> <p>«درخصوص ورزش حرفه‌ای باید گفت بله! توسعه‌یافتگی ورزش حرفه‌ای قابل درک است. ساده‌ترین راه، رتبه‌بندی المپیک است، برگزاری منظم لیگ‌های پیمان است. این‌ها نشان می‌دهد که ما در مسیر توسعه ورزش حرفه‌ای قرار داریم یا نه. اگر امروز در لیگ والیبال یک تیم می‌آید قهرمان می‌شود و سال بعد منحل می‌شود، نشان می‌دهد که ورزش حرفه‌ای ایران شرایط مطلوب ندارد.»</p>

جدول شماره سه کدگذاری‌های باز و محوری به‌همراه فراوانی‌های هر کد را نشان می‌دهد.

جدول ۳- نمونه‌ای از کدگذاری‌های باز و محوری شاخص‌های توسعه اجتماعی و شاخص‌های توسعه ورزش حرفه‌ای

Table 3- Sample of Open and Axial Coding of Social Development and A Professional Sports Development Indicators

اختصار Abbreviation	فراوانی مشاهده‌شده در بخش کیفی Frequency Observed in the Qualitative Section	کدهای استخراج‌شده Extracted Codes	مقوله‌ها Categories
E1	9	افزایش عدالت جنسیتی	عدالت Justice
E2	8	رفع باورهای نادرست درباره زنان	
E3	9	افزایش دستیابی جامعه به اطلاعات	
E4	10	افزایش دستیابی افراد به خدمات بهداشتی و سلامت	
E5	12	تخصیص عادلانه امکانات ورزشی در جامعه	
SA1	12	کاهش واگرایی مذهبی و دینی	سرمایه اجتماعی Social Capital
SA2	12	افزایش همگرایی قومی و نژادی	
SA3	13	افزایش همبستگی و انسجام ملی	
SA4	9	افزایش مشارکت اجتماعی	
SA5	10	افزایش اعتماد اجتماعی	
SA6	11	افزایش ارتباطات و تعاملات اجتماعی	
SA7	10	افزایش آگاهی اجتماعی	
SA8	9	افزایش رفتارهای داوطلبانه اجتماعی	
SA9	11	شکل‌گیری گروه‌های اجتماعی	

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

ادامه جدول ۳- نمونه‌ای از کدگذاری‌های باز و محوری شاخص‌های توسعه اجتماعی و شاخص‌های توسعه ورزش حرفه‌ای

Table 3- Sample of Open and Axial Coding of Social Development and A Professional Sports Development Indicators

اختصار Abbreviation	فراوانی مشاهده‌شده در بخش کیفی Frequency Observed in the Qualitative Section	کدهای استخراج‌شده Extracted Codes	مقوله‌ها Categories	
N1	9	افزایش روحیه و سرزندگی	نشاط اجتماعی Social Vitality	شاخص‌های توسعه اجتماعی Social Development Indicators
N2	9	کنترل مشکلات روانی		
N3	10	افزایش بهزیستی ذهنی		
N4	13	افزایش احساس خوشبختی		
N5	13	افزایش شادی		
R1	13	افزایش امید به زندگی	رفاه اجتماعی Social Welfare	
R2	10	افزایش رضایت از شغل		
R3	12	بهبود سطح زندگی از لحاظ مادی (مسکن، محیط، همسایگی و غیره)		
R4	11	افزایش میزان برخورداری از امکانات (پیداکنشی، رفاهی، ورزشی و تفریحی)		
R5	10	افزایش سلامت و ثبات خانواده		
R6	12	نبود احساس محرومیت نسبی	اخلاق توسعه اجتماعی Ethics of Social Development	
AK1	12	ارتقای کار و بهره‌وری		
AK2	10	افزایش نظم اجتماعی		
AK3	8	افزایش علم گسترده		
AK4	8	ارتقای اخلاق شهروندی		
A1	9	افزایش امنیت فردی	امنیت اجتماعی Social Security	شاخص‌های توسعه اجتماعی Social Development Indicators
A2	10	افزایش امنیت عمومی		
A3	8	افزایش امنیت قضایی		
A4	10	افزایش امنیت اقتصادی		
A5	9	پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی		
A6	8	ایجاد شفافیت در خصوص مشکلات اجتماعی		
A7	10	مشخص شدن دغدغه‌های اجتماعی		
A8	12	فقدان ناهنجاری‌های اجتماعی		
S1	12	شکوفایی اجتماعی	سلامت اجتماعی Social Health	
S2	13	همبستگی اجتماعی		
S3	11	انجام اجتماعی		
S4	12	پذیرش اجتماعی		
S5	10	مشارکت اجتماعی		
T1	13	میزان موفقیت‌های ورزشی در سطح بین‌المللی	شاخص‌های توسعه ورزش حرفه‌ای Indicators of Professional Sports Development	
T2	11	وجود لیگ‌ها و مسابقات ورزشی منظم در سطح کشور		
T3	12	وجود تیم‌های ورزشی حرفه‌ای در سطح کشور		
T4	10	پوشش ورزش حرفه‌ای در تمامی رشته‌های ورزشی		

نتایج کیفی پژوهش نشان داد، ۴۲ ویژگی از طریق مصاحبه‌ها استخراج شد که این ویژگی‌ها در هفت شاخص کلی توسعه اجتماعی شامل عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی دسته‌بندی شدند. به‌منظور بررسی این عوامل

در بخش کمی، از معادلات ساختاری انجام شد؛ از این رو ابتدا از آزمون کلموگروف-اسمیرنف برای بررسی وضعیت طبیعی بودن توزیع داده‌های پژوهش استفاده شد. نتایج نشان داد، میزان سطح معناداری در تمامی عوامل کمتر از ۰/۰۵ بود که نشان دهنده غیرطبیعی بودن توزیع داده‌ها بود؛ بنابراین برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار ناپارامتری استفاده شد. به منظور بررسی برازش مدل پژوهش حاضر، شاخص‌های برازش مربوط به روش معادلات ساختاری با رویکرد پی‌ال‌اس به کار رفت. جدول شماره چهار نتایج مربوط به شاخص‌های برازش مدل را نشان می‌دهد.

جدول ۴- شاخص‌های برازش

Table 4- Fit Indices

وضعیت Condition	حد مطلوب Desired Limit	سلامت اجتماعی Social Health	امنیت اجتماعی Social Security	اخلاق توسعه The ethics of Development	رفاه اجتماعی Social Welfare	نشاط اجتماعی -Social Happiness	سرمایه اجتماعی Social Capital	عدالت Justice	
مطلوب Favorable	بیشتر از ۰/۷ More than 0/7	0.80	0.80	0.78	0.79	0.81	0.89	0.82	آلفای کرونباخ Cronbach's alpha
مطلوب Favorable	بیشتر از ۰/۷ More than 0.7	0.84	0.85	0.83	0.82	0.87	0.90	0.83	پایایی ترکیبی Composite Reliability
مطلوب Favorable	کمتر از میزان روایی همگرا Less than the Convergent Validity Rate	0.32	0.29	0.49	0.39	0.43	0.47	0.44	MSV
مطلوب Favorable	کمتر از میزان روایی همگرا Less than the Convergent Validity Rate	0.21	0.20	0.31	0.32	0.30	0.36	0.32	ASV
مطلوب Favorable	بیشتر از ۰/۴ More than 0.4	0.63	0.60	0.66	0.67	0.59	0.60	0.62	روایی همگرا Convergent Validity

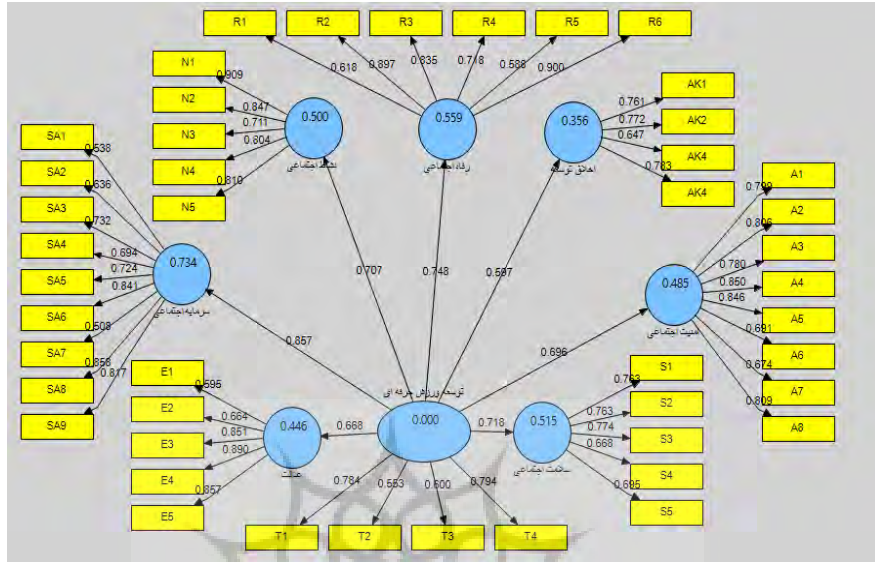
ادامه جدول ۴- شاخص‌های بزارش

Table 4- Fit Indices

وضعیت Condition	حد مطلوب Desired Limit	سلامت اجتماعی Social Health	امنیت اجتماعی Social Security	اخلاق توسعه The ethics of Development	رفاه اجتماعی Social Welfare	نشاط اجتماعی -Social Happiness	سرمایه اجتماعی Social Capital	عدالت Justice	
مطلوب Favorable	کمتر از ۰/۱۹ ضعیف Less than 0.19 = Weak								
	بین ۰/۱۹ - متوسط Between 0.19-0.67 = Medium	0.51	0.48	0.35	0.55	0.50	0.73	0.44	R2
	بیشتر از ۰/۶۷ قوی More than 0.67 = Strong								
مطلوب Favorable	بیشتر از ۰/۳۶ More than 0.36	0.41	0.39	0.40	0.44	0.39	0.41	0.37	Q2
مطلوب Favorable	۰/۱۰ - ضعیف weak - 0/1								
	۰/۲۵ - متوسط Average = 0/25	0.47	0.42	0.39	0.47	0.55	0.58	0.51	GOF
	۰/۳۶ - قوی Strong = 0.36								

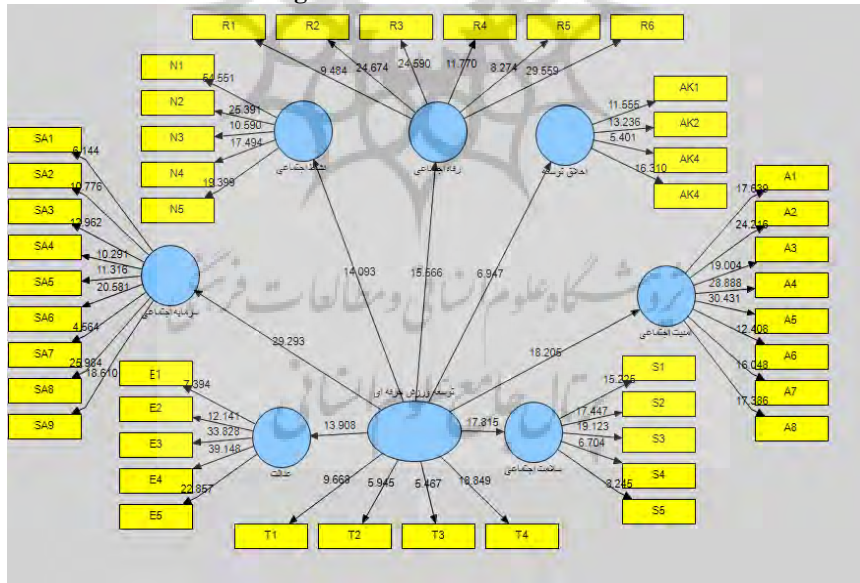
با توجه به نتایج جدول شماره چهار مشخص شد که مدل پژوهش از برازش مناسب برخوردار است. شکل‌های شماره یک و شماره دو مدل اندازه‌گیری و میزان ضرایب معناداری تی مدل پژوهش را نشان می‌دهند.

شکل ۱- مدل اندازه‌گیری

Figure 1- Measurement Model

شکل ۲- ضرایب معناداری تی

Figure 2- Significant Coefficients of T

در جدول شماره پنج، جمع‌بندی مدل‌های اندازه‌گیری و ضرایب معناداری تی ارائه شده است.

جدول ۵- خلاصه نتایج آماری

Table 5- Summary of Statistical Results

وضعیت Condition	مقدار معناداری A Significant Amount	تأثیر The Effect	T	روابط Relationships
تأثیر معنادار Significant Effect	0/001	0/668	13/908	توسعه ورزش حرفه‌ای بر عدالت Development of professional sports on justice
تأثیر معنادار Significant Effect	0/001	0/857	29/293	توسعه ورزش حرفه‌ای بر سرمایه اجتماعی Development of professional sports on social capital
تأثیر معنادار Significant Effect	0/001	0/707	14/093	توسعه ورزش حرفه‌ای بر نشاط اجتماعی Development of professional sports on social vitality
تأثیر معنادار Significant Effect	0/001	0/748	15/666	توسعه ورزش حرفه‌ای بر رفاه اجتماعی Development of professional sports on social welfare
تأثیر معنادار Significant Effect	0/001	0/597	6/947	توسعه ورزش حرفه‌ای بر اخلاق توسعه اجتماعی The development of professional sports on the ethics of social development
تأثیر معنادار Significant Effect	0/001	0/696	18/205	توسعه ورزش حرفه‌ای بر امنیت اجتماعی Development of professional sports on social security
تأثیر معنادار Significant Effect	0/001	0/718	17/815	توسعه ورزش حرفه‌ای بر سلامت اجتماعی Development of professional sports on social health

با توجه به مقدار معناداری و میزان تأثیر مشخص‌شده، توسعه ورزش حرفه‌ای بر شاخص‌های توسعه اجتماعی (عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی) بر کشور ایران تأثیر مثبت دارد. با توجه به تأثیرگذاری متفاوت ورزش

حرفه‌ای بر شاخص‌های اجتماعی، در شکل شماره سه، رتبه‌بندی شاخص‌های اجتماعی در کشور ایران به‌واسطه تأثیرپذیری از ورزش حرفه‌ای نمایش داده شده است. با توجه به میزان تأثیر ورزش حرفه‌ای بر شاخص‌های توسعه اجتماعی ایران این رتبه‌بندی انجام شد.

شکل ۳- رتبه‌بندی تأثیرپذیری شاخص‌های توسعه اجتماعی از ورزش حرفه‌ای

Figure 3- Ranking the Influence of Social Development Indicators from Professional Sports

همان‌طور که نتایج شکل شماره سه نشان می‌دهد، ورزش حرفه‌ای در کشور ایران بیشترین تأثیر را بر سرمایه اجتماعی دارد؛ به عبارتی، سرمایه اجتماعی بیشترین تأثیرپذیری را از ورزش حرفه‌ای در مقایسه با سایر شاخص‌های توسعه اجتماعی در ایران دارد. براساس شکل شماره سه، رفاه اجتماعی و سلامت اجتماعی دو شاخص مهم دیگر هستند که بیشترین تأثیرپذیری را از ورزش حرفه‌ای ایران داشته‌اند؛ به عبارتی می‌توان بیان کرد ورزش حرفه‌ای بر شاخص‌های توسعه اجتماعی تأثیر گذاشته است، اما بیشترین تأثیر را بر سرمایه اجتماعی، رفاه اجتماعی و سلامت اجتماعی داشته است.

بحث و نتیجه گیری

نتایج پژوهش نشان داد، شاخص‌های توسعه اجتماعی شناسایی شده شامل عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی بودند. این یافته اهمیت توسعه اجتماعی در ایران را نشان می‌دهد؛ چراکه شاخص‌های متعددی برای توسعه اجتماعی می‌باید مدنظر قرار گیرد. کامنو و کامنو (۲۰۱۸)، بلوسرز (۲۰۱۷) و محمود و همکاران (۲۰۱۳) دریافته‌اند، توسعه اجتماعی مسئله‌ای پیچیده است که نیازمند برنامه‌ریزی‌های جامع و گسترده است که بتواند تمامی ابعاد آن را پوشش دهد؛ به عبارتی، پیچیدگی‌های توسعه اجتماعی موجب شده است تا امروزه شاخص‌های توسعه اجتماعی از تنوع زیادی برخوردار باشد؛ بنابراین برای توسعه شاخص‌های اجتماعی نیاز است تا درک کلی از تمامی این شاخص‌ها به دست آید. فاضلی و همکاران (۲۰۱۳) شاخص‌های توسعه اجتماعی را فعالیت‌های مدنی، باشگاه‌ها و انجمن‌ها، انسجام درون‌گروهی، اعتماد و امنیت میان‌شخصی، برابری جنسیتی و ادغام فعالیت‌ها را مشخص کردند. آزادار و همکاران (۲۰۱۲) شاخص‌های توسعه اجتماعی را شاخص دموگرافیک، سلامت، سازگاری مبنایی، آموزشی، محرومیت اقتصادی و محرومیت اجتماعی مشخص کردند. به نظر می‌رسد در مسیر توسعه اجتماعی نیاز است مقوله‌هایی از جمله عدالت، امنیت، سلامت و اخلاق به‌عنوان مسائل کلیدی مشخص باشد که برنامه‌ریزی درباره آن می‌تواند به بهبود وضعیت توسعه اجتماعی منجر شود. شاخص‌های اجتماعی همواره از محیط خود تأثیر می‌گیرند (پلاگرسون، پاتل، هوچفلد و اولریکسن، ۲۰۱۹، ۳). ورزش حرفه‌ای به‌واسطه مطلوب‌سازی محیط می‌تواند شرایطی را برای رشد شاخص‌های اجتماعی ایجاد کند؛ به عبارتی، ورزش حرفه‌ای با نفوذ بر مخاطبان و درگیرسازی رفتارها و احساسات آنان سبب می‌شود تا بتوان آثار مطلوب اجتماعی را انتظار داشت.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد، توسعه ورزش حرفه‌ای بر شاخص‌های توسعه اجتماعی شامل عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی تأثیر مثبت دارد؛ به عبارتی، به‌واسطه بهبود ورزش حرفه‌ای می‌توان انتظار داشت که شاخص‌های عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی نیز بهبود یابند. اندرسون بوتچر (۲۰۱۹) دریافت که توسعه ورزش بر ابعاد اجتماعی جامعه تأثیر دارد. اگرچه ورزش ابعاد گوناگونی دارد، ماهیت ورزش به‌علت بهبود برخی شاخص‌های ذهنی و رفاهی در جامعه می‌تواند سبب توسعه اجتماعی شود. از طرفی ورزش حرفه‌ای

1. Plagerson, Patel, Hochfeld & Ulriksen

به‌واسطه ایجاد رقابت‌های ملی و بین‌المللی از نقش مهمی در مسیر توسعه اجتماعی برخوردار است. مخاطبان گسترده ورزش حرفه‌ای موجب شده‌اند تا برخی احساسات مطلوب را در کوتاه‌مدت به جامعه بدهند؛ هرچند در مدیریت این مسئله می‌باید بسیار احتیاط کرد؛ زیرا حساسیت زیاد جامعه به ورزش حرفه‌ای می‌تواند در زمان‌های شکست در ورزش دچار بروز بحران‌های اجتماعی شود؛ بنابراین مشخص کردن حد انتظارات معقول از ورزش حرفه‌ای می‌تواند از آسیب‌های اجتماعی ناشی از شکست در ورزش پیشگیری کند. به نظر می‌رسد ورزش حرفه‌ای به‌واسطه نفوذ در تمامی ابعاد زندگی افراد و درگیرکردن تمامی گروه‌ها سبب می‌شود تا کارکردهای اجتماعی مطلوبی را در جامعه ایجاد کند. اندرسون بوتجر (۲۰۱۹) پی برد که ورزش حرفه‌ای می‌تواند با درگیرکردن تمامی گروه‌ها و افراد کارکردی مطلوب برای هر سن و جنسیتی داشته باشد؛ به‌عبارتی، در زمان برگزاری یک رویداد ورزشی تمامی علاقه‌مندان و مخاطبان با هر وضعیت فردی و محیطی، یک رویداد را دنبال می‌کنند و از آن لذت می‌برند. این مسئله موجب شده است تا امروزه ورزش حرفه‌ای نقش مهمی در همبستگی اجتماعی داشته باشد (کریستنسن، اسکیراستاد، پارت و وادینگتون^۱، ۲۰۱۵، ۲۵۶۱). از طرفی اخولم و داهلستد^۲ (۲۰۱۷) اشاره کردند که ورزش حرفه‌ای در صورتی می‌تواند همبستگی اجتماعی را به ارمغان آورد که مسائل درونی در این ورزش مدیریت شود. نبود مدیریت ورزش حرفه‌ای می‌تواند موجب ایجاد چنددستگی در جامعه شود. شوبه^۳ (۲۰۰۸) اشاره کرد که ورزش حرفه‌ای به‌علت نفوذهای سیاسی در کشور اسپانیا موجب شده است همبستگی اجتماعی کاهش یابد و بین گروه‌ها و نژادهای مختلف تعارض ایجاد شود. به نظر می‌رسد نفوذهای سیاسی در ورزش حرفه‌ای موجب شده است تا در برخی کشورها این ورزش نه‌تنها آثار اجتماعی مطلوب نداشته باشد، بلکه باعث بروز بحران‌های اجتماعی نیز شود (ویتنی^۴، ۱۹۹۳، ۱۰۳)؛ هرچند شوبه (۲۰۰۸) در پژوهش خود مشخص کرد که در همان وضعیت موفقیت‌های ورزشی در کوتاه‌مدت سبب توسعه شاخص‌های اجتماعی در کشور اسپانیا شده است.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد، توسعه ورزش حرفه‌ای، در میان شاخص‌های توسعه اجتماعی، بیشترین نقش را در سرمایه اجتماعی دارد. پینتر و پرایس (۲۰۱۹) دریافتند، ورزش حرفه‌ای سبب می‌شود تا سرمایه اجتماعی در جوامع بهبود یابد. به نظر می‌رسد ورزش حرفه‌ای موجب می‌شود تا شبکه‌های

1. Kristiansen, Skirstad, Parent & Waddington
2. Ekholm & Dahlstedt
3. Shobe
4. Whitney

اجتماعی به صورت مستقیم و غیرمستقیم ایجاد شوند که همگی اهداف یکسان داشته باشند. این مسئله خود زمینه‌ساز ایجاد سرمایه اجتماعی خواهد بود؛ به عبارتی، توسعه ورزش حرفه‌ای موجب ایجاد بستر برای گردهمایی‌های اجتماعی شده و به ایجاد مشارکت‌های اجتماعی افراد منجر می‌شود (اسکینر، زاکوس و کوول^۱، ۲۰۰۸، ۲۵۵) و سبب شکل‌گیری سرمایه اجتماعی خواهد شد. از طرفی ورزش حرفه‌ای به واسطه ایجاد گروه‌های اجتماعی موجب می‌شود تا افراد در قالب مخاطبان، هواداران و تماشاگران حضور فعال داشته باشند و این امر زمینه را برای ایجاد سرمایه اجتماعی فراهم می‌کند. یکی از شاخص‌های مهم دیگر توسعه اجتماعی که تحت‌تأثیر ورزش حرفه‌ای در ایران قرار می‌گیرد، رفاه اجتماعی است. دیتل^۲ و همکاران (۲۰۰۹) پی بردند، رفاه اجتماعی نقش مهمی در بهبود و گسترش وضعیت اجتماعی جوامع دارد. آنان دریافتند، ورزش به واسطه موفقیت‌های ملی و بین‌المللی می‌تواند به عنوان موضوعی مهم سبب بهبود رفاه اجتماعی افراد شود. بدون شک، موفقیت‌ها و شکست‌های ورزشی نقش مهمی در اخلاقیات افراد دارند که علت این امر پیگیری و هواداری افراد از تیم‌های ورزشی است. روشن است که ارتقای موفقیت‌های ورزشی می‌تواند میزان رفاه اجتماعی را دستخوش تغییرات اساسی کند.

رووی و همکاران (۲۰۱۹) مشخص کردند، ورزش حرفه‌ای ظرفیت‌های گسترده‌ای در جهت توسعه اجتماعی دارد و نگاه اقتصادی به ورزش حرفه‌ای موجب ایجاد خدشه در ورزش حرفه‌ای می‌شود. برونینگ و همکاران (۲۰۱۵) و اسکینر و همکاران (۲۰۰۸) دریافتند، ورزش حرفه‌ای و برنامه‌ریزی برای توسعه آن می‌تواند ابعاد اجتماعی جامعه را نیز درگیر کند. به نظر می‌رسد نگاه اقتصادی به ورزش حرفه‌ای موجب می‌شود تا استانداردهای تعبیه‌شده در این ورزش در راستای پاسخ به نیازهای اجتماعی و فرهنگی کشورها نباشد؛ به عبارتی، امروزه ورزش حرفه‌ای به عنوان سرگرمی برای افراد جامعه است، اما نبود نظارت بر فعالیت‌های آن موجب ایجاد مشکلات اجتماعی شده است؛ بنابراین ایجاد سازوکار نظارتی قوی در ورزش حرفه‌ای در جهت پاسخگویی اجتماعی این ورزش به نیازهای گروه‌ها و افراد احساس می‌شود. همچنین به باور کاوتسوس و اسزیمانسکی^۳ (۲۰۱۰)، اگر ورزش حرفه‌ای در مسیر درست خود حرکت کند، می‌تواند سبب ایجاد کارکردهای اجتماعی مطلوب در برخی حوزه‌ها به خصوص نشاط و شادی اجتماعی شود.

-
1. Skinner, Zakus & Cowell
 2. Dietl
 3. Kavetsos & Szymanski

لان^۱ و همکاران (۲۰۱۹) دریافتند، نشاط اجتماعی به‌عنوان مسئله‌ای مهم می‌باید به‌واسطه ورزش بهبود یابد. اگرچه اشاره‌ای مستقیم به نقش ورزش حرفه‌ای در نشاط اجتماعی نشده است، ورزش حرفه‌ای به‌واسطه کارکردهای خود در جذب افراد می‌تواند سبب بهبود نشاط اجتماعی شود. موفقیت‌های ورزشی در ایران و برگزاری جشن‌های شادی همگانی پس از این موفقیت‌ها، نشانه‌هایی از نقش ورزش حرفه‌ای در برخی شاخص‌های اجتماعی از جمله شادی و نشاط اجتماعی هستند. این تأثیرات شاید کوتاه‌مدت و گذرا باشد، اما احساسات مطلوب آن در قالب احساسات نوستالژیک همواره در ذهن مردم برجای می‌ماند؛ نمونه عینی آن صعود ایران به جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه با برتری حماسی تیم ایران مقابل تیم ملی استرالیا و همچنین، موفقیت تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه در برتری برابر با تیم ملی آمریکا از جمله موفقیت‌های ورزشی است که همواره در اذهان ایرانیان بوده است و حتی با تغییرات نسلی به سایر نسل‌ها (هرچند با تأثیرگذاری کمتر) نیز انتقال یافته است.

دی مارتلائر و استروون^۲ (۲۰۱۲) در پژوهش خود نشان دادند ورزش به‌واسطه کارکردهای اجتماعی خود نقش مهمی در ترویج اخلاقیات اجتماعی دارد. به نظر می‌رسد اگر ورزش به‌صورت استاندارد ارائه شود، می‌تواند به گسترش و ارتقای اخلاقیات در جامعه منجر شود؛ هرچند نامناسب بودن فضای ورزشی، بروز بی‌اخلاقی‌ها و خشونت‌های فراوان در ورزش، عاملی مهم در بروز بی‌اخلاقی در جامعه است. به نظر می‌رسد در صورتی که برخی مسائل از جمله بازی جوانمردانه در ورزش حرفه‌ای اجرایی شود، می‌تواند به بهبود و گسترش اخلاقیات در ورزش منجر شود. همواره درباره نقش ورزش حرفه‌ای در امنیت اجتماعی بحث شده است، اما شواهد کافی در این باره وجود ندارد. با توجه به اینکه ورزش حرفه‌ای عاملی مهم در توسعه پویایی محیط‌های شهری است، توسعه آن می‌تواند به ارتقای امنیت محیطی منجر شود؛ بنابراین در صورتی که نظارت‌های مستقیم و منظم در محیط‌های برگزاری رویدادهای ورزشی باشد، ورزش حرفه‌ای می‌تواند به‌واسطه پویایی محیطی سبب ارتقای امنیت اجتماعی شود. به‌طور کلی، به نظر می‌رسد توسعه ورزش حرفه‌ای سبب می‌شود تا موفقیت‌های ورزشی حاصل شود که این موفقیت‌ها می‌توانند به‌واسطه نفوذ بر هویت افراد سبب ارتقای توسعه اجتماعی شود. از طرفی ورزش حرفه‌ای بستری را فراهم می‌کند که افراد به‌صورت فیزیکی یا غیرفیزیکی این رویدادها را تماشا کنند. همین مشاهده و پیگیری رویدادهای ورزش حرفه‌ای می‌تواند به‌واسطه شکل‌گیری گروه‌های اجتماعی و سرمایه اجتماعی سبب توسعه اجتماعی کشور شود. این نکته نیز مهم است که در مسیر توسعه اجتماعی نیاز است ورزش حرفه‌ای در چهارچوب استانداردهای خود

1. Lan

2. De Martelaer & Struyven

عمل کند و نهایت اخلاق در آن رعایت شود؛ به عبارتی، بهره‌گیری از ورزش حرفه‌ای در جهت توسعه شاخص‌های اجتماعی، مدیریت ورزش حرفه‌ای لازم است.

با توجه به نتایج پژوهش حاضر این پیشنهادها مطرح می‌شود:

- ۱- با مدیریت فضای ورزش حرفه‌ای و کاهش تبعیض‌های قومی، ضمن کاهش تعارض‌های قومی و قبیله‌ای در میان گروه‌های اجتماعی، به بهبود وضعیت همگرایی قومی و نژادی در جامعه اقدام شود؛
 - ۲- با جذب داوطلبان از تمامی گروه‌ها در ورزش حرفه‌ای، ضمن تشکیل گروه‌های اجتماعی و اجتماعات ورزشی، به ارتقای سرمایه اجتماعی در ایران اقدام شود؛
 - ۳- با ایجاد بستر برای حضور زنان در ورزشگاه‌های ایران در تمامی مسابقات ورزشی، ضمن بهبود وضعیت عدالت اجتماعی به ارتقای وضعیت اجتماعی زنان نیز اقدام شود؛
 - ۴- با افزایش آگاهی و اطلاعات مدیران ورزشی کشور در زمینه کارکردهای اجتماعی ورزش حرفه‌ای، به ایجاد رویه‌های مدیریتی و سیاستی در جهت توسعه ورزش حرفه‌ای و متناسب کردن آن با توسعه شاخص‌های اجتماعی اقدام شود؛
 - ۵- با ارائه عدالت در توزیع امکانات رفاهی ویژه تماشاگران در تمامی رشته‌های ورزشی و سراسر کشور، ضمن بهبود عدالت، در راستای سودبردن از فواید اجتماعی از ورزش حرفه‌ای در تمامی مناطق جغرافیایی ایران اقدام شود؛
 - ۶- با توسعه ورزش حرفه‌ای در سراسر کشور در رشته‌های مختلف، زمینه برای حضور فعال برخی مناطق حاشیه‌ای کشور به‌منظور فعالیت در ورزش حرفه‌ای فراهم شود تا بتوان توسعه اجتماعی را به‌واسطه ورزش حرفه‌ای در سراسر کشور به ارمغان آورد.
- در مسیر انجام‌شدن این پژوهش، محدودیت‌هایی از جمله نامشخص بودن و نبود اطلاعات دقیق درباره تأثیرات عینی ورزش حرفه‌ای بر مسائل اجتماعی وجود داشت. همچنین نبود مطالعه تطبیقی میان کارکردهای اجتماعی ورزش حرفه‌ای در ایران و چند کشور منتخب، دیگر محدودیت بود. با توجه به نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می‌شود تا پژوهش‌هایی با این عنوان‌ها انجام شود: مطالعه تطبیقی کارکردهای اجتماعی ورزش حرفه‌ای در ایران و چند کشور منتخب، بررسی نقش توسعه ورزش قهرمانی بر شاخص‌های توسعه اجتماعی ایران، بررسی نقش توسعه ورزش قهرمانی در شاخص‌های توسعه اجتماعی ایران، مقایسه نقش ورزش‌های تربیتی، تفریحی، قهرمانی و حرفه‌ای در توسعه اجتماعی ایران.

تشکر و قدردانی

محققان بر خود لازم می‌دانند که مراتب تقدیر و سپاسگزاری را از کلیه شرکت‌کنندگان در این پژوهش اعلام نمایند.

References

1. Anagnostopoulos, C., Gillooly, L., Cook, D., Parganas, P., & Chadwick, S. (2017). Stakeholder communication in 140 characters or less: A study of community sport foundations. *VOLUNTAS: International Journal of Voluntary and Nonprofit Organizations*, 28(5), 2224–2250.
2. Anderson-Butcher, D. (2019). Youth sport as a vehicle for social development. *Kinesiology Review*, 8(3), 180-187.
3. Arizi, F., & Mowlai, S. Y. (2012). Developing cultural and social strategies for sustainable and comprehensive development of the Makran Sea Coasts. Paper presents at the First National Conference on Development of Offshore and Offshore Authorities of the Islamic Republic of Iran, Tehran. (in Persian).
4. Azadar, T., Mubarak, M., & Shahbazi, Z. (2012). Investigating and identifying applied indicators of social development (Using Delphi technique). *Socio-Cultural Development Studies*, 1(1), 7-30. (in Persian).
5. Babiak, K., & Wolfe, R. (2009). Determinants of corporate social responsibility in professional sport: Internal and external factors. *Journal of Sport Management*, 23(6), 717–742.
6. Bluszcz, A. (2017). Social development indicators–quality of life index. 4th International Multidisciplinary Scientific Conference on Social Sciences and Arts SGEM 2017, 3, 681-688.
7. Bruening, J. E., Peachey, J. W., Evanovich, J. M., Fuller, R. D., Murty, C. J. C., Percy, V. E., ..., & Chung, M. (2015). Managing sport for social change: The effects of intentional design and structure in a sport-based service-learning initiative. *Sport Management Review*, 18(1), 69-85.
8. Coalter, F. (2010). The politics of sport-for-development: Limited focus programmers and broad gauge problems? *International Review for the Sociology of Sport*, 45(3), 295–314.
9. Cokkyyy J. (2011). oo uhhsports: Whtt ount ss ‘posvvw development?’ *Journll of Sport and Social Issues*, 35(3), 306–324.
10. De Martelaer, K., & Struyven, J. (2012). Youth sport ethics: teaching pro-social behaviour. In *Ethics in Youth Sport* (55-73). Abingdon: Routledge.
11. Dietl, H. M., Lang, M., & Werner, S. (2009). Social welfare in sports leagues with profit-maximizing and/or win-maximizing clubs. *Southern Economic Journal*, 76(2), 375-396.
12. Ekholm, D., & Dahlstedt, M. (2017). Football for inclusion: Examining the pedagogic rationalities and the technologies of solidarity of a sports-based intervention in Sweden. *Social Inclusion*, 5(2), 232-240.

13. Fazeli, M., Fattahi, S., & Rafiei, N. (2013). Social development, indicators and Iran's position in the world. *Socio-Cultural Development Studies*, 2(1), 149-171. (in Persian).
14. (2017). The uu srraaaan oobdill Laagu''s sollll lgnnd.. iii a fffff ff uubccc *Relations Journal*, 18, 4-16.
15. Gwartz, E., & Spence, K. (2019). Conscious capitalism and sport: Exploring higher purpose in a professional sport organization. *Sport Management Review*, 27, 1-13.
16. Hamil, S., & Morrow, S. (2011). Corporate social responsibility in the Scottish Premier League. Context and motivation. *European Sport Management Quarterly*, 11(2), 143-170.
17. Hoekman, M. J., Schulenkorf, N., & Peachey, J. W. (2019). Re-engaging local youth for sustainable sport-for-development. *Sport Management Review*, 22(5), 613-625.
18. Hofman-Moura, M., & Rocha, C. M. (2016). The wonders of the wonderful city: Social impacts and legacies of the 2016 Olympic Games in Rio de Janeiro. *Routledge Research in Sport Business and Management*, 3, 196-212.
19. Lan, F., Gong, X., Da, H., & Wen, H. (2019). How do population inflow and social infrastructure affect urban vitality? Evidence from 35 large-and medium-sized cities in China. *Cities*, 100, 21-37.
20. Kamenev, G. K., & Kamenev, I. G. (2018). Application of the metric data analysis method to social development indicators analysis. *arxiv*, 2, 1-9.
21. Karimi, S., & Karimian, J. (2017). Investigating the relationship between sports participation and women's quality of life in Isfahan. *Health System Magazine*, 13(1), 79-84. (in Persian).
22. Kavetsos, G., & Szymanski, S. (2010). National well-being and international sports events. *Journal of Economic Psychology*, 31(2), 158-171.
23. Khorshidi, A. (2009). Investigating the impact of implementation of Clause (b) of Article 117 of the fourth development plan law on professional sport. *Majlis Research Center*. Available at: (Accessed). (in Persian).
24. Kirstin, H., Christoph, B., & Benedikt, K. (2013). Happiness, pride and elite sporting success: What population segments gain most from national athletic achievements? *Sport Management Review*, 16, 226-235
25. Kristiansen, E., Skirstad, B., Parent, M. M., & Wdddnrgton, I. (2015). 'We aan do :::: Community, resistance, social solidarity, and long-term volunteering at a sport event. *Sport Management Review*, 18(2), 256-267.
26. MacIntosh, E. W., Parent, M. M., & Culver, D. (۲۰۱۹). Understanding young hhhf'''''' '''' nng tt hle oo uth yympcc mmm: A sport dvvooqmnt prrspccvv. *Journal of Global Sport Management*, 7(1), 1-20.
27. Mahmud, W., Asadullah, M. N., & Savoia, A. (2013). Bangladesh's achievements in social development indicators: explaining the puzzle. *Economic and Political Weekly*, 48(44), 26-28.
28. Miryosefi, S., & Rahimi, Y. (2017). The relationship between sports participation and social capital of veterans and the disabled, a case study of Kerman. *Veteran Medicine*, 9(3), 147-153. (in Persian).

29. Painter, E., & Price, M. (2019). Creating social capital on soccer fields: Immigrant opportunities and gendered barriers in adult soccer leagues. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 47(7), 1-18.
30. Parker, A., Morgan, H., Farooq, S., Moreland, B., & Pitchford, A. (2019). Sporting intervention and social change: football, marginalized youth and citizenship development. *Sport, Education and Society*, 24(3), 298-310.
31. Plagerson, S., Patel, L., Hochfeld, T., & Ulriksen, M. S. (2019). Social policy in South Africa: Navigating the route to social development. *World Development*, 113, 1-9
32. Reis, A. C., Vieira, M. C., & Sousa-Mast, F. R. (2016). “pporf for vvv oopmnn” nn dvvoopnrg oountr::: The aase of hle sssss ssssmppssss so Roo de Jnnrrro. *pport Management Review*, 19, 107-119.
33. Rowe, K., Karg, A., & Sherry, E. (2019). Community-oriented practice: Examining corporate social responsibility and development activities in professional sport. *Sport Management Review*, 22(3), 363-378.
34. Schulenkorf, N. (2017). Managing sport-for-development: Reflections and outlook. *Sport Management Review*, 20(3), 243-251.
35. Schulenkorf, N., & Adair, D. (2014). Sport-for-development: The emergence and growth of a new genre. In N. Schulenkorf, & D. Adair (Eds.), *Global sport-for-development: Critical perspectives* (pp. 3-11). Basingstoke: Palgrave Macmillan.
36. Shabani, A. (2015). Environmental analysis of Iranian sports structure based on hierarchical model of sport (Unpublished doctoral dissertation). Payame Noor University, Tehran, Iran.
37. Shams, A., Eslami, M., & Naimi, S. (2017). Investigating the interactive role of sports participation and personality traits of perfectionism on the social psychological development of adolescent girls. *Research in Educational Sports*, 12, 153-170. (in Persian).
38. Shobe, H. (2008). Place, identity and football: Catalonia, catalanisme and football club Barcelona, 1899-1975. *National Identities*, 10(3), 329-343.
39. Skinner, J., Zakus, D. H., & Cowell, J. (2008). Development through sport: Building social capital in disadvantaged communities. *Sport Management Review*, 11(3), 253-275.
40. Walke, M., Kent, A., & Vincent, J. (2010). Communicating socially responsible initiatives: An analysis of U.S. professional teams. *Sport Marketing Quarterly*.19(4), 187-195.
41. Whitney, J. D. (1993). Bidding till bankrupt destructive competition in professional team sports. *Economic Inquiry*, 31(1), 100-115.

استناد به مقاله

مدادی نانسا، الهه؛ غفوری، فرزاد؛ شهلائی باقری، جواد؛ و کشکر، سارا. (۱۴۰۱). نقش توسعه ورزش حرفه‌ای در شاخص‌های توسعه اجتماعی ایران. مطالعات مدیریت ورزشی، ۱۴(۷۲)، ۱۷-۴۶. شناسه دیجیتال: 10.22089/SMRJ.2020.8365.2866

Medadi Nansa, E., Ghafouri, F., Shahlaee Bagheri, J., & Keshkar, S. (2022). The Role of Professional Sport in Social Development Indicators in Iran. *Sport Management Studies*, 14(72), 17-46. (in Persian). DOI: 10.22089/ SMRJ.2020.8365.2866

